

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
 Alle ved, at hvis vi ikke får skabt nogle flere arbejdspladser i de kommende år, kommer der selvfølgelig begrænsninger af det, man kalder vækstopotentialet. Det er jo selvindlysende, at jo flere arbejdspladser vi kan få skabt, desto større muligheder er der for at skabe vækst og finansiere fremtidens velfærdssamfund, og det er også derfor, regeringen har sat et storstilet arbejde i gang under overskriften »Flere i arbejde«, hvor vi sammen med bl.a. arbejdsmarkedets parter vil drøfte, hvordan vi kan få flere i arbejde i de kommende år. Det er regeringens model for at opbygge en større kapacitet i det danske samfund og skabe flere værdier, så der også bliver noget mere at fordele til dem, der har brug for hjælp.

Kl. 13.35

Hr. Jacob Buksti og hr. Henrik Sass Larsen taler om, at man skal bruge skatterne som instrument til at undgå en overophedning af dansk økonomi – vel at mærke en overophedning, jeg ikke kan få øje på; jeg glæder mig over den øgede vækst, men der er ikke tale om overophedning. Men når to socialdemokrater samstemmende taler om, at man skal bruge skatterne som instrument til at forebygge overophedning, er der grund til, at alle mennesker i Danmark holder på tegnebogen, for hvis Socialdemokratiet havde magt, som det har agt, var der oprækt til nye skatter og nye afgifter.

Det er den sædvanlige socialdemokratiske model: man skal forhindre overophedning ved at sætte skatter og afgifter i vejret. Men det er ganske rigtigt udelukket med skattestoppet, og det er også meningen. Regeringens model, regeringens vej er en helt anden, nemlig at bygge større kapacitet op ved at få flere i arbejde.

Jacob Buksti (S):

Kan statsministeren garantere, at borgerne under den nuværende regering ikke behøver holde fast på pengene i lommerne? Der er jo andre måder til at hive pengene op af folks lommer end ved skatter.

Kan statsministeren garantere, at man ikke har planer om og ikke i den tid, statsministeren kan overse, kan finde på at gennemføre en tvungen opsparing, som man jo nu kan gøre med den snedige løsning, der er lavet med Den Særlige Pensionsopsparing? Her kan man regulere, hvor meget folk betaler ind, og det er jo ikke en skat, det er en opsparing. Det kan godt være, den virker ligesådan, og det kan også godt være,

at folk først får den om mange, mange, mange år. Men kan statsministeren garantere, at borgerne kan være trygge ved, at pengene ligger bedst i deres egne lommer og ikke bliver hevet op af statsministeren og puttet ind i en tvungen opsparingsordning, der virker ligesom en skat, men som bare ikke hedder skat?

Jens Peter Verner (S):

Det er da helt ufatteligt, så kort en hukommelse statsministeren har. Mig bekendt har det jo været sådan, at hver gang vi har haft en borgerlig regering i vores land, har der især været grund til at holde fast i tegnebogen, for så har der været fare på færde.

Men det var nu ikke det, der var udgangspunktet for, at jeg bad om ordet. Det var faktisk de usikkerhedsmomenter om den danske økonomi, som vismændene gør opmærksom på på side 2. Er statsministeren enig i, at der er disse usikkerhedsmomenter, og mener statsministeren, at alle problemer i dansk økonomi løses, bare vi får flere i beskæftigelse? Er det simpelt hen værktøjet, der løser ethvert problem, så vi kan være helt sikre på, at der ikke kommer nogen ændringer vedrørende Den Særlige Pensionsopsparing, der har været nævnt som en mulighed?

Henrik Sass Larsen (S):

Det svar, som statsministeren gav, var meget humoristisk, men det, vi rent faktisk spørger om, og som jeg selv spurgte om – og det var sådan set meget alvorligt ment – er: Hvis nu dansk økonomi – hvad vi ikke må håbe – kommer ud i en eller anden ubalance, hvor f.eks. økonomien bliver overophedet, privatforbruget cykler derudad, eller hvad ved jeg, vil regeringen så udvise den rettidige omhu, som de tidligere socialdemokratiske regeringer gjorde? Det er ikke bare et spørgsmål om at sætte skatterne op eller noget andet. Det er et spørgsmål om, hvad regeringen har tilbage i værktøjskassen.

Man kommer med et svar om, at man vil bare skaffe flere i arbejde. Det vil altså bekymre en del professionelle iagttagere, hvis det er det eneste, man har tilbage i værktøjskassen, og det er faktisk derfor, vi spørger: Hvis det nu går galt, hvis det nu kører derudad, hvad har statsministeren så tilbage af værktøjer, og hvad vil han rent faktisk kunne sætte ind for at undgå, at vi kommer ud i nogle kraftige ubalancer? Det kunne jo godt kræve et ordentligt svar frem for en humoristisk bemærkning.